

piątek, 12.06.2026

Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa + refleksja na dziś

Uroczystość Najświętszego Serca Jezusa Kościół katolicki obchodzi w piątek po oktawie Bożego Ciała. Z inicjatywy papieskiej jest to także dzień modlitw o świętość kapłanów.

Już starożytni pisarze chrześcijańscy podkreślali, że z przebitego Serca Jezusa narodził się Kościół i sakramenty: chrzest z wody, która wypłynęła z przebitego boku Chrystusa oraz Eucharystia z Jezusowej krwi. Wszystkie teksty liturgiczne tej uroczystości zwracają uwagę przede wszystkim na Bożą miłość, której Serce Jezusa jest najpełniejszym symbolem.

Początki kultu Serca Jezusowego widoczne są już w wiekach średnich, kiedy to niezależnie, w różnych miejscach, pojawia się nabożeństwo do Serca Jezusowego. Od XVII wieku kult Najświętszego Serca rozszerza się na cały Kościół. Przyczyniło się do tego szczególnie dwoje ludzi: św. Małgorzata Maria Alacoque oraz jej spowiednik, św. Jan Eudes. On właśnie jako pierwszy, za pozwoleniem biskupa Rennes, wprowadził w 1670 r. święto Serca Pana Jezusa, które było obchodzone odtąd we wszystkich domach jego kongregacji. W dwa lata później otrzymał pozwolenie na odprawienie Mszy św. o Sercu Pana Jezusa. Nabożeństwo zaś do Serca Jezusa łączył ściśle z nabożeństwem do Serca Maryi. To on założył ku czci tych dwóch Serc osobną wspólnotę zakonną.

Główna jednak zasługa w rozpowszechnieniu kultu Najświętszego Serca przypadła św. Małgorzacie Marii Alacoque (1647-1690) z klasztoru wizytek w Paray-le-Monial. Pan Jezus wielokrotnie objawiał świętej swoje Serce, a czcicielom Serca obiecywał liczne łaski. W piątek 10 czerwca 1675 r., po oktawie Bożego Ciała, miało miejsce ostatnie objawienie Jezusowego Serca świętej Małgorzacie Marii Alacoque. Jezus powiedział do niej: "Oto Serce, które tak bardzo umiłowało ludzi, że nie szczędziło niczego aż do zupełnego wyniszczenia się dla okazania im miłości, a w zamian za to doznaje od większości ludzi tylko gorzkiej niewdzięczności, wzgardy, nieuszanowania, lekceważenia, oziębłości i świętokradztw, jakie oddają mu w tym Sakramencie Miłości. Dlatego żądam, aby pierwszy piątek po oktawie Bożego Ciała był odtąd poświęcony jako osobne święto ku czci Mojego Serca i na wynagrodzenie Mi przez komunię i inne praktyki pobożne zniwag, jakich doznaję".

Do Stolicy Apostolskiej napływały potem liczne prośby o zatwierdzenie kultu i święta Serca Pana Jezusa, Rzym jednak długo się wahał. Po dokładnych badaniach Stolica Apostolska uznała wiarygodność objawień św. Małgorzaty Marii i zezwoliła na obchodzenie tego święta. Pierwszy zatwierdził je papież Klemens XIII w 1765 r. Na dzień uroczystości wyznaczono – zgodnie z żądaniem, które Jezus przedstawił św. Marii Małgorzacie – piątek po oktawie Bożego Ciała. Pius IX w. r. 1856 rozszerzył to święto na cały Kościół. On również 31 grudnia 1899 r. oddał Sercu Jezusowemu w opiekę cały Kościół i rodzaj ludzki. Papież Pius XI encykliką "Miserentissimus Redemptor" dodał do święta oktawę. Ogłosił także formularz mszalny i oficjum święta. Pius XII zaś opublikował w 1956 r. specjalną encyklikę "Haurietis aquas", poświęconą czci Jezusowego Serca.

Wśród najpopularniejszych form kultu Serca Jezusa oprócz samej uroczystości jest odprawiane przez cały czerwiec nabożeństwo do Serca Jezusa, Litania do Serca Jezusowego a także akt zawierzenia Sercu Jezusa. Również liczne zakony i bractwa poświęcone są Sercu Jezusa. Najbardziej znane zgromadzenia to: sercanie, sercanki, Bracia Serca Jezusowego, siostry Sacre Coeur oraz urszulanki Serca Jezusa Konającego. Wśród bractw najliczniejsze jest Bractwo Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa, powstałe dzięki inicjatywie zgromadzenia sióstr wizytek, do którego należała św. Małgorzata Maria Alacoque.

Do gorącej modlitwy o świętych księży właśnie w uroczystość Najświętszego Serca Jezusa wezwał przed laty Jan Paweł II w Liście do Kapłanów na Wielki Czwartek 1995 r. Wyraził wtedy życzenie, by tego rodzaju dzień był obchodzony co roku z okazji uroczystości Najświętszego Serca Pana Jezusa. Odtąd poszczególne diecezje w tej intencji przygotowują czuwania modlitewne i adoracje, uroczyste liturgie oraz konferencje.

Artykuł na dziś - serce nie bije. Reanimacja!

Dk. Zbigniew Wojtysek

Ratowanie ludzkich serc to pasja. Ratowanie ludzkich serc fascynuje również Serce Jezusa!

Badanie

Słuchawki, a mówiąc specjalistycznie stetoskop, to przyrząd, za pomocą którego medycy osłuchują m.in. serce, płuca, brzuch. Gdybym dzisiaj przyłożył słuchawkę do serca każdego i każdej z Was, pewnie usłyszałbym w dużej mierze pracę serca, której towarzyszą charakterystyczne dźwięki dwóch tonów. A gdybyśmy tak zapytali Boga: Boże, co słyszysz, osłuchując moje serce? Jestem przekonany i wierzę w to głęboko, że Bóg, badając Twoje serce, mówi dzisiaj do Ciebie: Słyszę bicie serca mojego ukochanego dziecka. Mojego syna, mojej córki. Bóg Cię bardzo kocha i słucha bicia Twojego serca, czyli Twojego życia, Twoich radości i smutków. Co więcej – nie tylko słucha – Bóg jest z Tobą w tym wszystkim, co dzieje się w Twoim życiu. „Wiem, o Boże mój, że Ty badasz serce” (1 Krn 29, 17a).

Choroba

Wielu ludzi na świecie choruje na serce. Nierzadko z powodu chorób serca dochodzi do zatrzymania jego akcji. Z takimi sytuacjami spotykałem się, pracując w szpitalu. Jedną z pierwszych czynności, które trzeba wtedy podjąć, aby uratować życie pacjenta, to wykonanie 30 uciśnień klatki piersiowej. Podobnie jest w życiu duchowym. Może także dojść do zatrzymania akcji naszego duchowego serca. Przyczyną jest choroba, którą jest mój i Twój grzech. „Winy moje mnie ogarnęły, (...) więc we mnie serce ustaje” (Ps 40, 13).

Lekarstwo

Chcąc uratować serce cielesne, należy uciskać klatkę piersiową. Natomiast żeby uratować moje i Twoje serce duchowe, potrzebne jest uderzenie się w piersi i powiedzenie Bogu – zgrzeszyłem, zawałem, oddaliłem się od Ciebie – czyli skrucha, pokora i żal. Widzicie podobieństwo w tych dwóch obrazach? Biblijnym bohaterem, który w ten sposób uratował swoje serce, jest celnik. To on w przeciwieństwie do faryzeusza podczas modlitwy bije się w pierś, mówiąc: „Boże, bądź miłosierny dla mnie, grzesznego”. Sam Jezus, podsumowując przypowieść o faryzeuszu i celniku, ukazuje efekt duchowego uzdrowienia: „Ten (celnik) odszedł do domu usprawiedliwiony, nie tamten” (Łk 18, 14).

Jezus

Odpowiedzią na mój i Twój grzech jest Jezus. Bóg nie zostawia nas samych, ale posyła na świat swojego ukochanego i jedyne Syna Jezusa Chrystusa. Bóg tak ukochał mnie i Ciebie, że pozwolił, aby przestało bić Serce Jezusa. Dzięki temu osłabione grzechem serca

mogą wrócić do prawidłowego rytmu. Zatem ze śmierci Jezusa płynie życie dla nas. Jest to niesamowite, że Jezus wchodzi do ludzkich serc, które są w stanie agonii. Pragnie je uleczyć, uratować, uwolnić od grzechu i przywrócić nam radość bycia dzieckiem Boga. Mówi: „Ja natomiast przyszedłem, aby moje owce miały życie i to życie w pełni” (J 10, 10).

Ratownik

Mam wrażenie, że Jezus zachowuje się wobec mnie – chorego jak ratownik, który walczy do końca o życie. Gdy już sami nie potrafimy uderzyć się w piersi z powodu zatwardziałości spowodowanej grzechem, to On uciska nasze martwe serca. Ponadto, gdy jest potrzebna defibrylacja („zrestartowanie” serca przez wyładowanie elektryczne), aby przywrócić prawidłowy rytm pracy serca, Jezus wykonuje ją przez różne okoliczności. On chce oczyścić Twoje serce ze złego rytmu w spowiedzi świętej.

Następnie, aby pobudzić serce do pracy, podaje leki pod postacią różnych ludzi, których stawia nam na drodze. Co więcej, Jezus sam jest najpełniejszym lekarstwem w Eucharystii. Kiedy zaś nie mamy już czym oddychać, a organizmowi brakuje tlenu, Jezus daje swoje tchnienie – Ducha Świętego. On, niczym respirator, podtrzymuje przy życiu, czyli oddycha za nas, by ostatecznie uzdrowić i uzdolnić mnie i Ciebie do bycia lekarstwem dla innych. Zatem ciągle na każdym z nas może wypełnić się Boża obietnica: „Dam wam nowe serce i nowego ducha ześlę do waszego wnętrza. Wyjmę z waszej piersi serce kamienne, a dam wam serce z ciała” (Ez 36, 26). Chcesz tego?

Nie tylko w czerwcu...

Jezu cichy i serca pokornego, uczyni serca nasze według Serca Twego. Ty, który ratujesz serca martwe, daj nam serca żywe i pełne miłości do Ciebie.

Źródło:

[https://www.niedziela.pl/artukul/143434/nd/Serce-nie-bije-](https://www.niedziela.pl/artukul/143434/nd/Serce-nie-bije-Reanimacja?utm_source=niezbednikKatolika&utm_medium=PanelPamietajMobile&utm_campaign=PanelPamietajMobile)

[Reanimacja?utm_source=niezbednikKatolika&utm_medium=PanelPamietajMobile&utm_campaign=PanelPamietajMobile](https://www.niedziela.pl/artukul/143434/nd/Serce-nie-bije-Reanimacja?utm_source=niezbednikKatolika&utm_medium=PanelPamietajMobile&utm_campaign=PanelPamietajMobile)

[https://www.niedziela.pl/artukul/43735/Uroczystosc-Najswietszego-Serca-](https://www.niedziela.pl/artukul/43735/Uroczystosc-Najswietszego-Serca-Pana?utm_source=niezbednikKatolika&utm_medium=PanelPamietajMobile&utm_campaign=PanelPamietajMobile)

[Pana?utm_source=niezbednikKatolika&utm_medium=PanelPamietajMobile&utm_campaign=PanelPamietajMobile](https://www.niedziela.pl/artukul/43735/Uroczystosc-Najswietszego-Serca-Pana?utm_source=niezbednikKatolika&utm_medium=PanelPamietajMobile&utm_campaign=PanelPamietajMobile)

<https://deon.pl/wiara/duchowosc/dzis-uroczystosc-najswietszego-serca-pana-jezusa-skad-sie-wziela,442313> (grafika)